

[Lannung.]

en nærmere Præcisering paa dette Punkt i alle Tilfælde vilde være ønskelig.

Med Hensyn til den næste Ændring vil jeg gerne komplimentere den højtærede Justitsminister for, at man ved Ensretningen af Passebyerne har valgt den laveste Takst som Norm. Det er et godt, men sjældent Eksempel i disse Tider.

Under de særlige Forhold, vi lever under, med en Storkrig uden for vor Dør, kan vi tiltræde, at man har fundet Anledning til at indføre Bestemmelsen i § 12 om udvidet Adgang til Beslaglæggelse og Ransagning, men det sker i øvrigt uden Præjudice.

Blandt de Paragraffer, hvis Gyldighed søges forlænget, er ogsaa § 6, den frygtede Grundlov for alle Emigranter og alle politiske Flygtninge o. lign. her i Landet, idet hele deres Tilværelse til enhver Tid er afhængig af deres Opnaaelse af den særlige Tilladelse til fortsat Ophold, som Loven foreskriver. Jeg forstaar, at Administrationen af § 6 er vanskelig. Det er indlysende, at vi har maattet værge os mod, hvad man har kaldt „Oversvømmelse udefra“, og at der i Øjeblikket er yderligere Momenter under Krigen, der her kan gøre sig gældende. Men som en, der paa Metier'ets Vegne og af Interesse for Spørgsmaalet flere Gange paa nært Hold har set den store menneskelige Tragedie, som en nægtet Opholdstilladelse kan involvere for en Udlænding, kan jeg ikke lade være med ved denne Lejlighed at understrege Betydningen af, at Bestemmelsen, saa længe Verden er saa meget af Lave som i Øjeblikket, administreres saa lempeligt, som det paa nogen Maade kan anses for forsvarligt, alt taget i Betragtning. Jeg kan altsaa ikke blot slutte mig til og støtte de Udtalelser, som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Ingeborg Hansen) fremsatte vedrørende et særligt Punkt, men vil i al Almindelighed understrege Betydningen af, at Administrationen i det hele taget sker saa lempeligt som overhovedet muligt.

Maa jeg endelig i Tilknytning til min Omtale af § 6 pege paa, at i Længden bliver det jo meget haardt, hvis en Opholdstilladelse for en Emigrant, Flygtning el. lign. ikke efterfølges af en Arbejdstilladelse, ja, paa noget længere Sigt vel i mange Tilfælde noget nær uholdbart baade i økonomisk og rent menneskelig Henseende. Opnaaelse af Arbejdstilladelse er stadig adskillige Emigranters højeste Ønske, men hidtil ganske uopnaaelige Maal. Jeg er, som jeg allerede antydede i anden Forbindelse, fuldt ud klar over Vanskelighederne, først og fremmest

af Hensyn til vore egne Borgeres Beskæftigelse, og jeg er bekendt med den tidligere højtærede Justitsministers Udtalelser ved Lovens Behandling forrige Gang angaaende de Vanskeligheder, han utvivlsomt med Rette pegede paa. Men jeg deler ogsaa det Synspunkt, som Gunnar Fog-Petersen da fremhævede, for øvrigt for saa vidt med den daværende højtærede Justitsministers Tilslutning, at der ikke er en bestemt Sum af Arbejde i Samfundet, hvilket maaske endda særlig gælder saadant Arbejde, som adskillige af disse Udlændinge gerne vilde tage op. Ogsaa her er der derfor al mulig Grund til saa lempelig en Administration som overhovedet muligt, hvilket jeg haaber ogsaa maa kunne finde Forstaaelse hos de interesserede Organisationer.

Alt i alt er det jo en meget vidtgaende Myndighed, der her er lagt i Justitsministerens Haand, og det uden nærmere Begrænsning eller Rekurs af nogen Art. Til Gengæld vil det vel findes fuldt naturligt, at det Udvalg, der nu nedsættes ved denne Lovgivnings Fornyelse, faar Lejlighed til i Hovedtræk at blive gjort bekendt med, respektive holdt à jour med de Retningslinier eller Principper, som Administrationen følger i disse Spørgsmaal. I hvert Fald haaber jeg, at der denne Gang maa blive Lejlighed dertil.

Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Justitsministeren (*Unmack Larsen*):

Jeg takker for den meget venlige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet.

De faldne Udtalelser giver mig i og for sig ikke Anledning til at gøre særlige Bemærkninger. Men der er dog en enkelt Udtalelse, som jeg gerne vil hæfte mig ved et Øjeblik, den Udtalelse, som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Ingeborg Hansen) fremsatte om det Hensyn, man eventuelt kunde tage til de udenlandske Mænd, der er gift med danske Kvinder. Jeg er klar over, at der her foreligger et Spørgsmaal, som tidligere er blevet drøftet indgaaende i dette høje Ting, fordi man var fuldt paa det rene med, at der kunde opstaa, som det ærede Medlem betonedede, særdeles vanskelige Forhold. Min højtærede Forgænger i Embedet har i sin Tid over for det høje Ting gjort Rede for de Synspunkter, man fra Justitsministeriets Side maatte anlægge over for dette meget omfandtlige Emne. Nu kan imidlertid Krigen som paa saa mange andre Omraader ogsaa her bevirke om ikke nogen almindelig Lempelse af Synspunkter — det vil jeg ikke